

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

XIV. Synodus, Quae Secunda Universalis Aegyptiaca, De Pace Ecclesiarum
Ineunda, iisdem coss. circiter autumnum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

XIV. SYNODUS, QUÆ SECUNDA UNIVERSALIS ÆGYPTIACA, DE PACE ECCLESIARUM INEUNDA,

isidem conf. circiter autumnum.

Uria Oriente, sic in Ægypto synodus de pace.

Ueritatem iterum addidicimus, videntes eum assertione, qui pro veritate bella sustinuit. Pro una namque natura duas impresentiarum consentitur; anathematizantes eos, qui permixtionem aut confusionem predicant: & deitatem Christi impassibilem venerantur: & carnis esse edisserunt passiones: & evangelicas dividunt voces, & deitati quidem sublimes & Deo dignas ascribunt; humiles autem assignant humanitati: talia namque nunc ab Ægypto scripta delata sunt. Vide notas ad utrumque locum.

lecta est etiam Orientalium fides, eaque ab hominibus, caritate ferventibus, & turbarum forsitan peritosis, bonam in partem benigna interpretatione tracta est.

Lecta sub finem Orontium files, & accepta.

Habitu probatur.

In 1. synodo an. 6.

Plures menses tenuit.

Initio composita fidei formula.

Quam legit & approbavit Theodoretus.

Habitu reipsa synodum Alexandriæ, quam diximus, vel ex eo indubitatum est, quod literæ Cyrilli ad Joannem Antiochenum, quarum initium est: Latentur cali, &c. quæ in concilio Calchedonensi lectæ sunt, in quinta synodo nominantur SYNOPICA.

Plures illa menses tenuit: nam circiter autumnum inchoari debuit, quo tempore allata est Alexandriam Imperatoris sacra, cum iussione ineundæ pacis; nec ante medium Januarii finiri potuit, quo pariter tempore peractum videtur absolutumque pacis negotium, redeunte scilicet in Orientem Paulo Emeseno Orientis legato, qui ineunte Januario in Ecclesia Alexandrina concionem habuit, quiq; revertens literas Cyrilli detulit.

Initio formula fidei conscripta est, missaque Antiochiam per Alexandrinis clericis: cuiusmodi autem fuerit, divinare non licet, cum non extet. Neque enim dici potest pars illius celebris epistolæ, quæ incipit: Latentur cali, & exulset terra, &c. Nam fides, de qua nunc sermo est, præcessit literas Joannis ad Cyrillum, epistola subsecuta est: deinde quæ refert Theodoretus de hac fide, majori ex parte in epistola non leguntur.

Fidem hanc legit Theodoretus & cogente veritate approbavit. Nullus enim dubito, quin de ipsa loquatur, scribens, tum ad Nestorium, cum ait: Nullus igitur tua persuadeat sanctitati, quod ego præfuisse desiderans, clausis oculis, velut relictæ dogmata, ÆGYPTIA SCRIPTA SUSCEPERIM. nam per ipsam fateor veritatem, sepius ea revolvens, & diligenter examinans, ab heretica pravitate libera deprehendi, & aliquam illis imposturam maculam formidavi. Tum ad Andream monachum Constantinopolitanum, in hæc verba: Ecce enim, qui salvatoris Christi naturas impia ratiocinatione confuderunt, & unam naturam ausi fuerant predicare, ac deitati passiones adungere, propterea etiam sanctissimo & venerando summo Dei pontifici Nestorio insultarunt, velut quodam obano & frano, secundum Prophetam, maxillis omnino confractis, & a pravitate ad rectam perductis,

Hanc œconomiam non omnes aliarum provinciarum Episcopi, imo neque viri sancti, velut Isidorus Pelusiota, probarunt. Certe Cyrillus ab amicis, & ipso etiam eximio fidei defensore Acacio Meliteno vix non idcirco prævaricationis postulator est, ut opus habuerit apologiam scribere ad Acacium quem dixi, Valerianum Iconii, Donatum Nicopolcos, Successum Diocæsareæ episcopum, atque etiam ad Eulogium apocrisiarum suum in vrbe regia, quo aulicis proditam a Cyrillo fidem querentibus, satisfaceret.

Datæ sunt inde literæ synodice tres, ut minimum nimirum communicatoriæ Joanni Antiocheno; denunciatoriæ, Sixto pontifici; & ut credibile est, Maximiano regis vrbs episcopo: primæ ad nos pervenerunt; secundarum fit mentio in responsione Sixti.

Quid præterea gestum Alexandriæ cum Paulo Emeseno, quid cum Aristolao tribuno, dictum est abunde satis in præfatione historica.

Pax huiusmodi placuit utriusque summæ potestati, Sixto & Theodosio propterea turbarum tædium, non perinde placuit aliis cuiuscumque partis.

Suum enim quique Antisitem criminabantur de nimia quadam œconomia; Joannem Orientales, quod damnationem capitem non exegisset: Cyrillum catholici, quod duas in Christo post unionem naturas falsus esset, atque ita videretur deseruisse orthodoxæ fidei quasi symbola hæc duo, quod naturarum unio sit & carnis & conitæ, quodque post unionem manserit vnica Verbi natura incarnata.

Joanni calumniam fecit Theodoretus, pluriusque persuasit; Cyrillum in suspicionem vocavit, non Episcoporum tantum, aut clericorum ordo, sed ipsa quoque aula, imo & sanctissimi monachi, quos inter Isidorus Pelusiota. (hunc Cyrillus Patrem vocabat) Oportet, inquit, te o admirabilis, firmum atque constantem semper manere: sic nempe, ut nec metum celestia produas,

Disfidentibus pluribus aliis.

3. part. cont. Epist.

Missæ tres synodice.

De gestis cum Paulo Emeseno.

Pax non omnibus æqualiter placita.

Calumniam passi Præsules.

A Theodoro Joannes, ab amicis Cyrillus.

Etiam ab Isidoro Pelusiota. Lib. 1. ep. 323.

15
o Theologi gra-
viden poetria
cum tanto
præcipua regu
dicuntur de
e catholica, an
eo posita est,
o sola unione
Christo hypo-
m vna esse al-
bitator; homo
idcirco gior
ees vtriusque
C H R I S T U S,
n de Christo,
in recto, vt
arent: exem-
le mortuus,
r hominem,
alla demou-
ibus vocibus
dem detegi
onet, postea
tione mentem
estorio tenu-
ctum memo
tatum fides
rilli amici,
Nam pntia
i sola verba
sui dogmatis
uido cernet,
ca relegere,
i defendunt,
i, Apollina-
thee sentire.
itico, cum
Orientales
conciones
æ veritat.
cerit, Emese-
stia Cyrillo
rum fecisse,
e sermo, &
hæc causa
nem quæ-
adducto
Q U I D I
io dicto vi-
primo ca-
samificatus,
um natura-
um, Do-
doct: nam
di faceret
ec est enim
vobis avi-
Hæc ma-
o scribenda.

ODUS,

nec tecum ipse pugnare videaris. Nam si ea, qua nunc abs te scripta sunt, cum superioribus perpendas, aut adulationi obnoxius esse videberis, aut levitatis minister, et qui inani gloria succumbas.

Quid Ildoro Cyrillus responderit, ignotum est. Quid aliis tribus, apertum ex epistolis, quæ in 3. parte concilii Ephesini leguntur. Verum de his prolixius in auctario Theodoret, calumniarum auctoris.

Omnibus re- spondit Cy- rillus.

XV. SYNODUS,

QUÆ QUARTA ROMANA

SUB SIXTO SUMMO PONTIFICE

Theodosio XIV. & Maximo coff. ann. Christi CCCXXXIII. die 26. Aprilis.

Unde synodi tota fide historia innoscit.

3. part. conc. Eph. c. 41.

ACCEPTIS a Cyrillo literis de pace Ecclesiarum inita, Sixtus, cum incredibili gaudio exultaret, Cyrillo respondit in hæc verba: O relatio digna mitissime, digna conventu! Gaudii celestis indicium tales habere debuit cognitores; & quia res & causa deposcit, locum quoque convenit non taceri. Ad beatum apostolum Petrum fraternitas universa convenit; ecce auditorium congruens auditoribus, conveniens audiendis. Habuerunt coepiscopi nostri illum congratulationis testem, quem habemus honoris exordium. Sancta namque & venerabili synodo, quam natalis mihi dies favente Domino congregavit, quia sic credendum est, ipse presedit: quandoquidem probatur, nec spiritu, nec corpore defuisse. Adfuit palma, qui contentioni non defuit: juvit animorum vota nostrorum, qui videt symbolo primum inter Apostolos traditio derogari: non passus est, nefandum caput gaudere solatis, nec turbari diu sicut lutulento gurgite fontis illius perspicui puritatem. Ad nos reversi fratres, ad nos, inquam, qui morbum communi studio persequentes, animarum curavimus sanitatem. Et postea: Exulta, frater carissime, & ad nos recitatis fratribus victor exulta. Quarebas Ecclesia, quos recepit: nam si neminem perire volumus de pusillis, quanto magis gaudendum nobis est de sanitate rectorum? Legimus, una ovium quantum gaudii reportata prestiterit, & idcirco intelligendum est, quid laudis habeat tantos revocasse pastores. Greges aspiciuntur in singulis, nec unius hic causa tractatur, quoties agitur de sanitate multorum. Letamur hic nihil egisse nos praeceperimus, quando fructu nostre sententia gratulamur. Sustinuimus fratres, certi eos non spinas, sed vvas esse lecturos. Tum: Expellamus igitur memorati fratris nostri Joannis clericos, & optamus venire. Scimus ei, & pro honore & pro labore tuo dare responsum. Et sub finem: Hæc ad venerationem tuam fraternitas mecum sancta scribit, probans tuos in omnibus & confirmans labores; qui tamen graves, aut amari esse non poterunt, quia huic impensis sunt, cuius onus leve & jugum suave portamus. Datum xv. Kalendas Octobris, Theodosio XIV. & Maximo consulibus.

emendanda temporis nota. Quanta Sixti læticia propter pacem Ecclesiarum.

Christi vicarius fuerit animo in Nestorianorum, qui per summam impudentiam sparserant in vulgus literas Philippo legato suppositas, quibus Sixtus æge tulisse scriberet Nestorii dejectionem.

Ubi habita synodus.

11. Lectas fuisse in synodo Romæ Cyrilli literas; eamque synodum habitam fuisse apud sanctum Petrum: non quod literarum acceptio fuerit cogenda causa sed quia convenerant de more Episcopi ad natalem Sixti, id est, ad diem assumptionis.

111. Qua die celebrata sit synodus, nimirum 26. Aprilis, hac enim ipsa die assumptus est Sixtus; siquidem successit Celestino, (ad superos obiit VIII. Idus Aprilis) cum vacasset sedes viginti diebus. Cotrigenda igitur temporis nota, quæ apud Baronium, & in conciliis habetur: neque enim fieri potuit, vt ad xv. Kalendas Octobris epistola hæc synodica differretur, cum in ipsa scribat Pontifex se nondum accepisse nuntios a Joanne Antiocheno, ad quem tamen alia Sixti epistola data dicitur xv. Kalendas Octobris.

Qua die.

Emendata Sixti epistola.

iv. Epistolam Sixti ipsa esse synodicam: ipsam enim dicitur fraternitas sancta cum præsente Pontifice scribere.

Quæ synodi- ca.

v. Qui Episcopi ad synodum venerint, nempe, qui natalem Pontificis solebant conventu suo celebrare: id vero habebant in more, non vicinarum modo urbium Episcopi, sed etiam remotiores alii, quibus hac occasione placeret, natalem Ecclesiarum fontem, vt loquitur Innocentius I. & Ecclesiam principalem, vt ait Cyprianus, vnde vntas sacerdotalis orta est, recognoscere. Sic enim Leo magnus Sixti successor post laudatam Petri in successore universalem ovium Christi curam: Vnde venerabilium quoque fratrum & consacerdotum meorum desiderata mihi & honoranda presentia hinc scratior est atque devotior, si pietate hujus officii, in quo adesse dignati sunt, et principaliter defuerunt, quem non solum hujus sedis presulem, sed & omnium Episcoporum noverunt esse primatem.

Qui Episcopi congregati.

Serm. 2. in die anniversarii assumptionis sua.

vi. Unde nata sit calumnia Nestorianorum, mentientium Sixto displicuisse Nestorii dejectionem. Nempe literis apud Sixtum Cyrillus insinuerat, vt in Joannem Antiochenum Nestorii patronum ferretur apostolica sententia; sed eam Pontifex sustinuit, vnde ait lætari se, quod

Unde nata suspicio quod Sixtus Nestorio faveret.